

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Dagmar Stamidisovou v právní věci žalobce: **Aleše R.**, nar. xxx, trvale bytem xxx, xxx, zast.: **Mgr. Davidem Štrupkem**, advokátem se sídlem Praha 1, Jungmannova 31 proti žalovanému: **DRUŽSTVO BRAVOX**, IČ: 27251209 se sídlem Rokycanova 983/8, Praha 3, zast.: **JUDr. Janem Kňourkem**, advokátem se sídlem Praha 2, Karlovo náměstí 15 o ochranu proti diskriminaci ve věcech pracovních

t a k t o :

I. Žalované družstvo je povinno zaslat žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku doporučený dopis následujícího znění:

„Vážený pane R., dne 15.12.2009 jsme Vás odmítli přijmout do zaměstnání na pracovní místo – uklízeč z důvodu, že máte v trestním rejstříku záznam o odsouzení v trestní věci. Tím jste byl vystaven diskriminaci, za což se Vám naše družstvo tímto omlouvá“

II. Žalované družstvo je povinno zaplatit žalobci do 3 dnů od právní moci rozsudku částku 51.000,- Kč.

III. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady řízení ve výši 33.740,- Kč, k rukám Mgr. Davida Štrupka, advokáta se sídlem Praha 1, Jungmannova 31 do 3 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu na ochranu proti diskriminaci ve věcech pracovních proti žalovanému Družstvu. Tvrdil, že v rozhodné době byl uchazečem o zaměstnání. Dne 12.11.2009 mu Úřad práce Praha – západ vystavil doporučenku, jíž jej doporučil k přijetí do zaměstnání u žalovaného na místo pomocník, uklízeč. Z aktuální internetové inzerce žalovaného, lze zjistit, že je na toto místo požadována naprosto minimální kvalifikace. Žalovaný nicméně dne 15.12.2009 žalobce zaměstnat odmítl a jako důvod odmítnutí do doporučenky výslovně uvedl záznam v rejstříku trestů. Je pravdou, že v roce 2004 a následně v červnu 2006 byl žalobce odsouzen pro trestný čin zanedbání povinné výživy podle ustanovení § 213 trestního zákona, jiné záznamy jeho trestní rejstřík neobsahuje. Žalobce má tudíž za to, že na jeho případ lze aplikovat ustanovení § 13 odst. 2 písm. b) a § 16 odst. 2 zákoníku práce a dále se jedná o porušení práva na rovné zacházení, které je součástí všeobecného osobnostního práva ve smyslu ustanovení § 11 a násl. občanského zákoníku. Žalobce má tudíž za to, že došlo k porušení práva na rovné zacházení a po žalovaném požaduje satisfakci ve formě omluveného dopisu a přiměřenou náhradu nemajetkové újmy ve výši 51.000,- Kč.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby s tím, že důvodem odmítnutí žalobce jako uchazeče bylo posouzení jeho zájmu o nabízenou práci a i jeho předpoklady pro její nezbytný výkon. To že jediný důvod nepřijetí žalobce do zaměstnání byl záznam v rejstříku, neodpovídá skutkovému stavu. V žádném případě odmítnutí uchazeče o práci neměl diskriminační charakter, který by ho měl z nějakého důvodu znevýhodnit.

Soud provedl důkaz výsledkem svědka Radima T. personálního poradce žalovaného a dále listinnými důkazy a to výpisem žalovaného z obchodního rejstříku, doporučenkou z Úřadu práce ze dne 12.11.2009, výpisem z inzerce nabídek práce, výpisem z RT ze dne 12.11.2009, zprávou MÚ Rožtoky ze dne 13.12.2011, přehledem vyplacených dávek za období říjen 2009 až 28.7.2010, odpovědí Úřadu práce České republiky – Krajská pobočka v Příbrami ze dne 19.12.2011, přehledem kontaktů uchazeče ze dne 19.12.2011 a hlášenkou volného pracovního místa ze dne 4.11.2010.

Provedené důkazy soud hodnotil podle ustanovení § 132 o.s.ř. a to každý důkaz jednotlivě, podle své úvahy a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti, přičemž přihlédl k tvrzení účastníků.

Podle ustanovení § 133 o.s.ř. skutečnost pro kterou je v zákoně stanovena domněnka, jež připouští důkaz opaku, má soud za prokázáno, pokud v řízení nevyšel najevo opak.

Podle ustanovení § 133a o.s.ř., skutečnosti tvrzené o tom, že účastník byl přímo nebo nepřímo diskriminován, má soud ve věcech pracovních prokázané, pokud v řízení nevyšel najevo opak.

Podle ust. § 11 o.z fyzická osoba má právo na ochranu osobnosti, zejména života a zdraví, občanské cti a lidské důstojnosti, jakož i soukromí, svého jména a projevů osobní povahy.

Podle ust § 13, odst. 1,2,3, o.z fyzická osoba má právo se zejména domáhat, aby bylo upuštěno od neoprávněných zásahů do práva na ochranu její osobnosti, aby byly odstraněny následky těchto zásahů a aby jí bylo dáno přiměřené zadostiučinění. Pokud by se nejevilo postačujícím zadostiučinění podle odst. 1, zejména proto, že byla ve značné míře snížena důstojnost fyzické osoby nebo její vážnost ve společnosti, má fyzická osoba též právo na náhradu nemajetkové újmy v penězích. Výši náhrady podle odst .2, určí soud s přihlédnutím k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k porušení práva došlo.

Základním předpokladem vzniku odpovědnosti podle ust. § 11 o.z. je vznik neoprávněného zásahu objektivně způsobitelného narušit, popř. ohrozit osobnostní práva chráněná ust. § 11 a násl. o.z.

S poukazem na shora citovaná zákonná ustanovení a výsledky dokazování má soud za prokázáno, že žalobce byl veden na Úřadu práce jako uchazeč o zaměstnání. 12.11.2009 mu Úřad práce Praha – západ vystavil doporučenku a doporučil jej k přijetí do zaměstnání u žalovaného na místo pomocník, uklízeč (*výpis žalovaného z obchodního rejstříku ze dne 2.4.2010, doporučenka z Úřadu práce Praha – západ ze dne 12.11.2009, internetová inzerce Megainzerce.cz*). Jednalo se o místo pomocník – uklízeč, vzdělání základní a praktická škola, plný úvazek. Žalobce se k žalovanému jako uchazeč o práci dostavil, následně nebyl přijat z důvodu záznamu v rejstříku trestů (*oznámení o přijetí pracovníka ze dne 15.12.2009*). Bylo prokázáno, že žalobce požádal o výpis z rejstříku trestů dne 12.11.2009 (*výpis z evidence rejstříku trestů*), odsouzen byl rozsudkem Okresního soudu Kolín č.j. 1 T 125/2004 ze dne 12.12.2004 a 29.6.2006 4 T 42/2006, přičemž v obou případech se jednalo o trestní čin podle ustanovení § 213 odst. 2, 3 trestního zákona, tedy zanedbání povinné výživy. U společnosti Bravox s žalobcem dělal pohovor Radim T., který v té době pracoval jako personální poradce a přijímal pracovníky, které doporučoval Úřad práce (*výslechem svědka Radima T.*). Ve své výpovědi svědek dále uvedl, že žalobce nepřijali proto, že o práci nejevili zájem, že přišel s tím, že měl doklad, že se uchází o zaměstnání. Svědek řekl, že ho přijímá, neboť zaměstnanci potřebovali, on se však vyjádřil v tom směru, aby napsali, že je již místo obsazeno, že ho nechce. Jeho výpověď je však v rozporu s dalšími listinnými důkazy. Žalobce byl veden v evidenci uchazečů o zaměstnání v době od 19.10.2009 do 17.5.2010 poté byl vyřazen z důvodu sankčního vyřazení a to neposkytnutí součinnosti při vypracovávání IAP. Uvedená doporučenka byla 12.11.2009 firma Družstvo **Bravox**. Nebyl přijat důvod nepřijetí trestní rejstřík.

K vyřazení žalobce z evidence uchazečů, právní zástupce žalobce uvedl, že žalobce je v současné době v zahraničí. *Z přehledu kontaktů uchazeče ze dne 19.12.2011* bylo prokázáno, že žalobce kontaktoval Úřad práce pravidelně a to nejméně 15x. *Hlášenkou volného pracovního místa Úřadu práce hl. m. Prahy ze dne 4.11.2010* bylo prokázáno, že žalovaný nadále vedl volné pracovní místo na pozici, kterou se ucházel žalobce.

Po provedeném dokazování soud tedy dospěl k závěru, že žaloba byla podána po právu.

V souzené věci soud vycházel z tvrzení žalobce, že byl diskriminován, že s ním bylo nerovně zacházeno při příležitosti ucházení o práci. Na žalovaném tedy bylo, aby prokázal, že žalobce z jeho strany diskriminován nebyl, neboť platí vyvratitelná domněnka, že v případě tvrzené diskriminace je nutno, aby žalovaný prokázal opak. Žalovaný v tomto případě neunesl

důkazní břemeno a nevyvrátil tvrzení žalobce, že byl diskriminován ve věcech pracovních , tedy že byl vystaven ze strany žalovaného nerovnému zacházení při příležitosti, kdy se ucházel o práci. Vzhledem k tomu, že výpověď jediného svědka Romana T. navrženého stranou žalovanou, je v rozporu s listinnými důkazy a v tomto směru soud zvláště poukazuje na tu skutečnost, že v případě žalobce se jednalo o jedinou doporučenku, byl po dlouhou dobu veden na Úřadu práce, nebyl důvod proč by tuto práci nechtěl. Dále bylo prokázáno, že v tentýž den, kdy navštívil organizaci žalovaného z důvodu ucházení se do zaměstnání si vyžádal výpis z trestního rejstříku. Bylo by proto nelogické, kdyby trestní rejstřík nepotřeboval, aby si tento žádal. Toto koresponduje i se záznamem v doporučení, že nebyl přijat z důvodu záznamu v rejstříku trestů. Dále bylo prokázáno, že následně toto místo zůstalo neobsazené a bylo nadále vedeno v inzerci. Z těchto důvodů tedy soud dospěl k závěru, že v případě žalobce došlo ze strany žalovaného k nerovnému zacházení při přijímání do práce a tudíž došlo k zásahu do osobnostních práv žalobce objektivně způsobilého tato ohrozit. Právo ucházet se do zaměstnání je základním sociálním právem občana. Žalobce nebyl odsouzen pro tak závažný trestný čin, který by mohl žalovanému způsobit riziko v souvislosti s jeho zaměstnáním. Je namístě přiznat žalobci morální satisfakci ve formě omluvy, přičemž požadovaná omluva je přiléhavá. Již sama existence diskriminace odůvodňuje přiznání finanční satisfakce. Soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky ust. § 13, odst. 2, o.z. a žalobci přiznal i požadovanou finanční satisfakci ve výši 51.000,- Kč. Rozhodl jak ve výroku rozsudku shora uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 142 odst. 1 o.s.ř. Žalobce měl ve věci plný úspěch, soud mu proto přiznal náhradu nákladů řízení, které představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.400,- Kč , náklady za zastoupení advokátem , které představují odměnu dle vyhl. 484/2000 Sb. a to § 6, odst. 2 ve výši 25.000,- Kč, dále podle ust. § 13, odst. 3, vyhl. 177/1996 sb. režijní paušál po 300 Kč,- , přičemž se jedná o 4 úkony právní služby , celkem 1200,- Kč, a podle ust. § 137, odst. 3, písm. a) o.s.ř. 20 % DPH, celkem, 33.740,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

V Praze dne 24. února 2012

***JUDr. Dagmar Stamidisová v.r.
soudkyně***

Za správnost vyhotovení:
Alžběta Hlubinková